

Zwaar weer

Iedereen weet inmiddels dat het economisch in ons land niet meer vanzelf gaat. We kunnen er natuurlijk op blijven hameren, want je weet tenslotte nooit of er iemand een paar jaar onder een steen heeft geleefd, maar wat mij betreft: laat maar. We hebben het probleem hier en nu, dus we moeten het feit aanvaarden en bestrijden.

Wij bedienen onze klanten in onze omgeving met producten en diensten die ze incidenteel nodig hebben. We kunnen nieuwe daken leggen en oude daken vervangen. We kunnen klanten informeren en adviseren over het gebruik van nieuwe producten en verminderd energieverbruik bij energiefishe aanpassingen. Maar we kunnen er niet meer op aan dat onze vaste relatie altijd één op één bij ons terugkomt. Is het niet omdat hij moet bezuinigen, dan moet hij wel in concurrentie aanvragen. Het management eist dat het aanbesteden transparanter wordt, lees: goedkoper moet.

Helaas is het ons nog niet gelukt de particuliere markt zodanig op te pimpen met sexy daken dat de buurvrouwen jaloers worden en de buurmannen naar het dak kijken alsof het de nieuwste Maserati is. We kunnen nog steeds geen trends setten en de markt zo bespelen dat er om de paar jaar een nieuw dak op een huis moet komen, omdat het oude dak nu echt uit de mode is. Ook zijn we nog niet zover dat mevrouw bij verhuizing een nieuw dak eist omdat ze echt niet onder die oude zooli van een ander gaat wonen. Helaas of gelukkig, het is maar hoe je het bekijkt.

Maar wat kunnen we dan nog wel? We kunnen proberen te voorkomen dat we in het mes lopen om ten koste van alles omzet te maken en onszelf samen met onze collega's dood te concurreren. Hiervoor zullen we onze opdrachtgevers met de juiste argumenten moeten blijven overtuigen dat goed en veilig werken geld kost en geld mag kosten.

We zullen ondanks de barre tijden de garantie en services moeten verlenen waar onze opdrachtgevers recht op hebben. Maar ook moeten we diezelfde opdrachtgevers overtuigen dat als zij de bodemprijs niet diep genoeg vinden en er aannemers zijn die steeds weer door de bodem gaan voor werk, deze principalen er mede verantwoordelijk voor zijn dat hun eigen aannemers kapot gaan.

Deze, en ook de goede opdrachtgevers, verliezen daarmee hun rechten op service en garantie en kunnen hun daken niet meer onder garantie laten repareren. Ze moeten dan vooral niet klagen dat het onderhoud nu wel erg duur is. Want zij die overleven kunnen dan de service en de prijs bepalen. Weer een bewijs dat het plezier van de laagste prijs maar even duurt en het verdriet van onverwachte kosten blijft.

Maar wat moeten we vooral? We moeten nu leren. Niet alleen door onze medewerkers op cursussen te sturen, maar vooral van onszelf. Van het verleden, van de fouten die we hebben gemaakt toen de rollen de loods uitvlogen. Van de tijd dat we zelf zo belangrijk waren dat we voor onze klant geen oog hadden. Die opdracht kwam toch wel. Van de periode er net na toen we niet wisten om te gaan met omzetverlies, want we moesten toch groeien. We hebben geen toekomst zonder besef van het verleden.

Maar niet alleen wij en onze opdrachtgevers moeten leren van dit moment. Ook de 'wijze' dames en heren in Den Haag, die door ons en ons personeel op het pluche terecht zijn gekomen, moeten nu eens leren om snel te helpen het tij te keren. Wanneer zullen zij inzien dat arbeid en arbeidsverlening in Nederland moet worden beloond i.p.v. gestraff? Waarom moeten wij bloeden omdat wij ons geld hier moeten verdienen? Hoe is het mogelijk dat multinationals worden beloond met miljarden aan fiscale subsidies en daarna ongestraft inkrimpen en onze arbeid naar lage loonlanden exporteren? Om zo nog minder belasting aan onze economie bij te dragen en dan aan u en mij vertellen dat ze zo lekker maatschappelijk verantwoord aan het ondernemen zijn. Als het werk dan hier weg 'moet', kan het dan niet naar een land binnen de EU waar het echt minder gaat en bijna 50% van de jongeren geen werk heeft? Daar hebben wij indirect ook wat aan.

Met wat meer lerend vermogen en gezond verstand zouden we al een heel eind op de goede weg zijn om met z'n allen uit dit zware weer te komen en weer een gezonde toekomst op te bouwen. ●

